

MÁTYÁS FERENC

PITAGORASZI SZÁMHÁRMASOK ÉS A LUCAS SOROZAT

ABSTRACT (Pythagorean triples and the Lucas sequence) We define the sequence $L = \{L_n\}_{n=0}^{\infty}$ by the integers $L_0=2, L_1=1$ and the recurrence $L_n = L_{n-1} + L_{n-2}, n \geq 1$. This sequence is called Lucas sequence and the terms of it are the Lucas numbers. x_0, y_0, z_0 positive integers are called Pythagorean triple if $x_0^2 + y_0^2 = z_0^2$. If for this x_0, y_0, z_0 triple $[x_0, y_0, z_0] = 1$ is also true then x_0, y_0, z_0 triple will be called primitive Pythagorean triple.

In this paper we deal with the connection between the Lucas numbers and the Pythagorean triples. Let A, B, C ($A \neq 0$) be arbitrary, but fixed integers. We prove the following two theorems:

THEOREM 1. $(AL_n, L_{2n} + B, L_{2n} + C)$ triples are Pythagorean triples for every even $n (\geq 0)$ if and only if

$A \equiv 0 \pmod{2}, B = -\left(\frac{A}{2}\right)^2 + 2$ and $C = \left(\frac{A}{2}\right)^2 + 2$, while for every odd $n (\geq 1)$ if and only if

$A \equiv 0 \pmod{2}, B = -\left(\frac{A}{2}\right)^2 - 2$ and $C = \left(\frac{A}{2}\right)^2 - 2$.

THEOREM 2. Under the conditions of Theorem 1. the $[AL_n, L_{2n} + B, L_{2n} + C]$ triples are primitive Pythagorean

triples if and only if $\left(L_n, \frac{A}{2}\right) = 1$, $L_n > \frac{A}{2}$ and:

if $A \equiv 0 \pmod{4}$, then $n \equiv \pm 2 \pmod{6}$ or $n \equiv \pm 1 \pmod{6}$

if $A \equiv 2 \pmod{4}$, then $n \equiv 0 \pmod{6}$ or $n \equiv 3 \pmod{6}$

I.

Az $L_0=2$, $L_1=1$ kezdőtagokkal és az $L_n=L_{n-1}+L_{n-2}$ ($n>1$) rekurziós formulával definiált sorozatot Lucas sorozatnak, tagjait Lucas számoknak nevezzük. E rekurzív definíció mellett jól ismert a sorozat tagjainak explicit alakja is:

$$(1) \quad L_n = \left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n + \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n, \quad n \geq 0.$$

(lásd pl. [4]).

Ugyancsak jól ismert a pitagoraszi számhármass fogalma, mellyel az $x^2+y^2=z^2$ diofantikus egyenlet pozitív egész megoldásait szokás nevezni. Tudjuk, hogy az összes (zérust nem tartalmazó) megoldások előállításához elegendő meghatározni az úgynevezett alapmegoldásokat, azaz $x_0^2+y_0^2=z_0^2$ mellett az $(x_0, y_0, z_0)=1$ feltételt is kielégítő számhármassokat. Jól ismert, hogy az összes alapmegoldás:

$$(2) \quad \begin{aligned} x_0 &= 2mt \\ y_0 &= m^2-t^2 \\ z_0 &= m^2+t^2 \end{aligned}$$

alakú, ahol $(m, t)=1$, $m>t$ és $m+t \equiv 1 \pmod{2}$.

M. Bicknell-Johnson [2] a Fibonacci sorozat $\{F_0=0, F_1=1$ és $F_n=F_{n-1}+F_{n-2}$, $n>1\}$ és a pitagoraszi számhármassok kapcsolatát vizsgálva megoldotta az $F_n^2 \pm F_m^2 = K^2$ (K rögzített egész) egyenletet. L. Bernstein [1]-ben szintén a Fibonacci sorozat

és az $x^2+y^2=z^2$ diofantoszi egyenlet alapmegoldásait vizsgálva jutott el az ikerprim-probléma egy átfogalmazásához. A Lucas sorozat és a pitagoraszai számhármassok kapcsolatára vonatkozó problémát vet fel H.T.Freitag [3]-ben: Mely n -re lesz a $(2L_n, L_{2n}-3, L_{2n}-1)$ számhármass pitagoraszai számhármass? Ezen dolgozat tárgya e felvetett probléma egy lehetséges általánosítása s annak - az alapmegoldások meghatározását is tartalmazó - megoldása.

II.

Legyenek A, B, C ($A \neq 0$) tetszőleges, de rögzített egész számok.

1. TÉTEL Az $(L_n, L_{2n}+B, L_{2n}+C)$ számhármass pitagoraszai számhármast alkot minden páros $n \geq 0$ -ra akkor és csak akkor, ha $A \equiv 0 \pmod{2}$, $B = -\left(\frac{A}{2}\right)^2 + 2$ és $C = \left(\frac{A}{2}\right)^2 + 2$, míg minden páratlan $n \geq 1$ -re akkor és csak akkor, ha $A \equiv 0 \pmod{2}$, $B = -\left(\frac{A}{2}\right)^2 - 2$ és $C = \left(\frac{A}{2}\right)^2 - 2$.

2. TÉTEL Az 1. Tétel feltételeinek megfelelő $(L_n, L_{2n}+B, L_{2n}+C)$ számhármass akkor és csak akkor alapmegoldás, ha $\left(L_n, \frac{A}{2}\right) = 1$, $L_n > \frac{A}{2}$ és

ha $A \equiv 0 \pmod{4}$, akkor $n \equiv \pm 2 \pmod{6}$ vagy $n \equiv \pm 1 \pmod{6}$

ha $A \equiv 2 \pmod{4}$, akkor $n \equiv 0 \pmod{6}$ vagy $n \equiv 3 \pmod{6}$.

A tételek bizonyításához szükségünk van a következő lemmára.

LEMMA:

$L_{2n} = L_n^2 + 2$, ha $n \geq 1$ páratlan és

$L_{2n} = L_n^2 - 2$, ha $n \geq 0$ páros egész szám.

BIZONYÍTÁS: A Lucas számok (1)-beli explicit alakját

használva

$$L_n^2 = \left(\frac{1+\sqrt{5}}{2} \right)^{2n} + 2 \left(\frac{1+\sqrt{5}}{2} \right)^n \cdot$$

$$\cdot \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2} \right)^n + \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2} \right)^{2n} = L_{2n} + 2(-1)^n,$$

melyből a Lemma állítása nyilvánvaló.

1. TÉTEL BIZONYÍTÁSA. Tételezzük fel, hogy $(AL_n, L_{2n}+B, L_{2n}+C)$ minden $n \geq 0$ páros egészre megoldása az $x^2 + y^2 = z^2$ egyenletnek, vagyis $(AL_n)^2 + (L_{2n}+B)^2 = (L_{2n}+C)^2$. Lemmánk alapján $L_{2n}+B = L_n^2+B-2$ és $L_{2n}+C = L_n^2+C-2$, így az

$$(AL_n)^2 + (L_n^2+B-2)^2 = (L_n^2+C-2)^2$$

egyenlethez jutunk, melyet

$$(3) \quad L_n^2 [A^2+2B-2C] = [C+B-4] [C-B]$$

alakra hozhatunk. Mivel (3) minden $n \geq 0$ páros egészre fennáll és $L_n \neq 0$, ezért az $A^2+2B-2C=0$ és $(C+B-4)(C-B)=0$ egyenlőségeknek kell teljesülni. Nyilván $C > B$, így ez csak $B = -\left(\frac{A}{2}\right)^2 + 2$ és $C = \left(\frac{A}{2}\right)^2 + 2$ esetén lehetséges, továbbá A, B, C egész volta miatt szükséges, hogy A páros szám legyen.

Ha $(AL_n, L_{2n}+B, L_{2n}+C)$ minden páratlan $n \geq 1$ egészre pitagoraszi számhármassá, akkor lemmánk segítségével a következőket írhatjuk:

$$(AL_n)^2 + (L_n^2+B+2)^2 = (L_n^2+C+2)^2,$$

melyből az

$$(4) \quad L_n^2 [A^2+2B-2C] = [C+B+4] [C-B]$$

adódik. Mivel (4) minden páratlan $n \geq 1$ -re igaz, és $L_n \neq 0$,

így az $A^2+2B-2C=0$ és $(C+B+4)(C-B)=0$ egyenletrendszernek kell teljesülni, melyet megoldva $-C>B$ miatt $B = -\left(\frac{A}{2}\right)^2-2$ és $C = \left(\frac{A}{2}\right)^2-2$ adódik, ahol A -nak szintén páros egésznek kell lennie.

A tétel feltételeinek elégséges voltát (3), ill. (4) minden $n \geq 0$ -ra való megoldhatósága, továbbá a lemmánk n paritásától függő állítása szolgáltatja.

Megjegyzés. Tételünk speciális esetként választ ad H.T.Freitag által felvetett problémára, ugyanis ha $A=2$, $B=-3$ és $C=-1$, akkor a $\left[2L_n, L_{2n}-3, L_{2n}-1\right]$ hármas minden páratlan $n \geq 1$ egészre pitagorászi számhármast ad. Az így előállítható pithagorászi számhármások: $(2, 0, 2)$ $(8, 15, 17)$, $(22, 120, 122)$,...

2. TÉTEL BIZONYÍTÁSA. Vizsgáljuk meg tételünk állítását páros $n \geq 0$ egészekre. Az 1. tételünk szerint páros n -re $\left[AL_n, L_{2n}+B, L_{2n}+C\right]$ pontosan akkor pitagorászi számhármás, ha A páros és

$$(5) \quad \left[AL_n, L_n^2 - \left(\frac{A}{2}\right)^2, L_n^2 + \left(\frac{A}{2}\right)^2\right]$$

alakú. (2) szerint ez pontosan akkor lehet alapmegoldás, ha $-A$ páros voltát is figyelembevéve - létezik olyan pozitív egész m és t , melyre

$$(6) \quad AL_n = 2mt, \quad L_n^2 - \left(\frac{A}{2}\right)^2 = m^2 - t^2 \text{ és } L_n^2 + \left(\frac{A}{2}\right)^2 = m^2 + t^2,$$

ahol $(m, t)=1$, $m > n$ és $m+n \equiv 1 \pmod{2}$. (6)-ból $m=L_n$ és $t = \frac{A}{2}$ adódik, azaz (5) akkor és csak akkor alapmegoldás, ha

$\left(L_n, \frac{A}{2}\right)=1$, $L_n > \frac{A}{2}$ és L_n , ill. $\frac{A}{2}$ paritása különböző. Azaz, ha $A \equiv 0 \pmod{4}$, akkor L_n páratlan kell hogy legyen, mely $-L_n$ rekurzív definícióját figyelembevéve $-$ páros n -ekre pontosan akkor teljesül, ha $n \equiv \pm 2 \pmod{6}$. Ha pedig $A \equiv 2 \pmod{4}$, akkor L_n , páros. Ugyancsak L_n rekurzív definíciójából könnyen nyerhető, hogy páros n -ekre L_n pontosan akkor páros, ha $n \equiv 0 \pmod{6}$.

Páratlan n -ekre az állítás az előzőhöz hasonlóan bizonyítható.

Megjegyzés. Alkalmazva tételünket a már vizsgált $\left(2L_n, L_{2n}-3, L_{2n}-1\right)$ pitagorászi számhármásokra (n páratlan) azt kapjuk, hogy a $\left(2L_{6i+3}, L_{12i+6}-3, L_{12i+6}-1\right)$ számhármás minden $i \geq 0$ egész esetén egy-egy alapmegoldását szolgáltatja a $x^2+y^2=z^2$ diofantoszi egyenletnek.

IRODALOM:

- [1] L. Bernstein: Primitive Pythagorean Triples, The Fibonacci Quarterly 20, No.3 (1982), 227-242.
- [2] M. Bicknell-Johnson: Pythagorean Triples Containing Fibonacci Numbers: Solution for $F_n^2 + F_m^2 = K^2$, The Fibonacci Quarterly 17, No.1 (1979), 1-12.
- [3] Herta T. Freitag: Problem B 598 and B 599. The Fibonacci Quarterly 25, No.3 (1987) 270.
- [4] I. Niven - H. S. Zuckerman: Bevezetés a számelméletbe, Műszaki Könyvkiadó, Budapest (1978).